

BRASSÓ

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utóráktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között,
Bolonya uster-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészen de küldendők
Kéziratok vissza nem adtnak

helyben házhoz hordva v. vidék
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr.
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr. (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyob és többszöri hird
téseknél kedvezmény.
Minden egye hirdetés helyegdíj 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuasói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s sz
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daub
s társa. Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

129-ik szám.

Brassó, Szombat, november 10-én.

IV. évfolyam 1888.

A hadsereg bőrnemű szállításai.

A kereskedelmi miniszter f. évi november
hó 5 éről keltezve 56 793.—IX./a. szám alatt
következő leiratot intézte a „brassói kereske-
delmi és iparegyesület”-hez:

„A közös hadügyminiszter ur arról értesít, hogy
a bőrneműekből való ruházati és felszerelési cikkek-
nek az 1891. év január hó 1-étől leendő szállítására
nézve a pályázat még a folyó évben fog ki-
íratatni; értesít továbbá arról is, hogy figyelemmel
leendő arra, miszerint a vállalkozó szerződésileg köte-
leztesse, hogy a szükséglet egy részét a kisiparosok
által fedeztesse. Erről az egyesület tudomásvétel vé-
gett értesitem.”

Tehát a kisiparosok szervezkedése akár
kis konzorciumokká, akár országos szövetséggé,
akár a szegedi országosnak nevezett iparos-
értekezlet, akár az országos iparegyesület által
— mind hiábavaló erőfeszítés; a közös had-
ügyminiszterium nem akar és nem fog eltérni az
eddiggi gyakorlattól: neki egy vállalkozó
kell csak.

A delegáció határozata a kisipar részle-
tetése tárgyában ki fog játszani; a hadügy-
miniszterium úgy értelmezi ezt, hogy a nagy
vállalkozót kötelezi, az elnyerendő munkának
„egy részét” a kisiparosok által fedeztetni;
vagyis meg fog állapítani — úgy, miként a
honvédelmi miniszter a maga vállalkozójával
tette — körülbelül egy forint munkabért pá-
ronként; abból a vállalkozó fog ványolásért
levonni öt krajczárt, a szállítási költségeket — le
a kiszabott nyers anyagot, vissza a kész munká-
kat — az alvállalkozó kisiparosnak kell fedezni,
úgy hogy kap egy pár lábbeliért legjobb eset-
ben 85 krt.

Élni kevés, meghalni sok.

Azonban, ha ezt a munkát is legalább ál-
landóan kapják a kisiparosok! De nem úgy
lesz; a mint a honvédelmi miniszteri vállalkozó-
val sem úgy volt.

Hat év alatt felváltva adott az illető egy-
egy város iparosságának 1—2000, néha csak
1—200 pár lábbelit elkészítésre. És mégis, mi-
kor arra került a sor, hogy bizonyítottatott,
miszerint a kisiparnak a jelen rendszer mellett
pusztulnia kell, a fővállalkozó jelentése alapján
szerkesztett hivatalos kimutatásban az állott,

hogy a fővállalkozó állandóan harmincz
városban foglalkoztatta a kisipart.

Merőben ráfogás. A miniszter egyenesen
misztifikáltatott.

Igy lesz ez majd ezután is. Ezalatt pedig
a fővállalkozók egyrészt saját központi telepe-
ikben, másrészt fegyházakban rabok ál-
tal dolgoztatnak.

A lábbeli-iparosokra legalább még vár
egy-egy elejtett morzsa. A ki előbb jó majd,
az előbb kap majd. Szemesé a vásár! Azon-
ban itt vannak még a szíjazat-készítők: a szíj-
gyártók. Ezek semmit sem kaphatnak ez ala-
pon, mert az anyagokszállítása sokkal többbe
kerül, mint a mi a varratás díja.

E szerint tehát természetes, hogy a kis-
iparosnak pusztulnia kell, összerogyni az állami
és községi terhek alatt s nem vehetni részt a
társadalmi életben, a hol pedig minden em-
bernek megvan a maga hatás- és szerepköre.
És miért?

Mert a hadügyminiszterium nem akar el-
térni az elavult gyakorlattól; mert semmibe
veszi az országot és a delegáció határozatait;
mert neki kedvesebb, tömni egy fővállalkozó
zsebeit, mint kenyeret adni a népnek, az or-
szág adófizető polgárainak, azoknak, kik pénz-
s véradót fizetnek az államnak.

A nép satnyul, az ifjuság elkorcsosul, nem
válík be elég katona. Vajjon ne tudná-e a had-
ügyminiszterium, hogy az ifjuság meggondo-
latlan kicsapongó élete nem a főoka ennek?
Ne tudná, hogy a nép zöménél táplálkozás hi-
ánya okozza a fejlődésbeli hátramaradást?

A népnek, az iparosságnak nincs keresete,
tehát nincs rendes táplálkozása.

Egy futó pillantás az utolsó tíz évi hus-
fogyasztásra meggyőzhetné a hadügyért arról,
hogy a nép nem táplálkozik rendesen, tehát
nem is fejlődhetik. Ennek oka pedig többek
közt a hadügyi kormány is. Ime, a hol van
munka, ott nem adják annak, a ki éhezik,
mert nincs dolgozni valója, hanem azoknak,
kik már is dúsgazdagok.

Hiába szúrják ki szemeinket azzal, hogy
Magyarország a hadügyi szükségletekből a kvóta
arányában részesítették, — ez szemfényvesztés
csak. Nem Magyarország részesül abban, mert
ez országot népei összesége alkotja, hanem ré-

szesül egy-két gazdag fővállalkozó, ez pedig
nem Magyarország.

Hála a magyarok istenének, hogy Ma-
gyarországon a szocializmus és anarchizmus
— nem üthette föl fejét; hogy munkás-kérdés,
a minő Belgiumban vagy Franciaországban
van, nálunk nincs.

De vajjon, ha az ország összesége szán-
dékos mellőztetését látja a legnagyobb
fogyasztó, a saját pénz- és véráldozata által
fentartott hadsereg, illetve hadügyi kormány
által; ha látni kénytelen, mint gazdagodik
egy-két ember, mialatt a nemzet nagy része
szegényedik, pusztul; ha látja, mint feszeng az
az egy-két ember a tőle elvont munka árán,
míg neki éheznie kell: — vajjon nem-e mes-
terséges előkészítése ez az elégtelenségnek?

Ezt pedig teszi a hadügyminiszterium. Te-
szi az által, hogy elzárkózik az ország közvé-
leménye elől; elzárkózik a legméltányosabb
és legjogosabb kívánság elől, melyet emel a
nép, az iparos és mezőgazda egyaránt és egész
odaadással támogatnak a nemzet legjobbjai és
legnagyobbjai.

Zsófia szász-weimari hercegné s a szászok.

Parlamenti körökből a „Neues Pester Journal” a
következő sorokat kapja:

A félhivatalos távirati iroda egy nagyszabeni táv-
irata azt jelentette, hogy a weimari nagyhercegné egy
evangelikus betegápoló-intézet megnyitása alkalmából a
nagyszabeni evang. presbiteriumhoz a legszívélyesebb
szavakban fogalmazott üdvözlő táviratot intézett. Min-
denestre figyelmet érdemel, hogy Zsófia nagyhercegné,
a felebaráti szeretet művei iránt mindig lelkesedő her-
cegné egész a legtávolabbi keletig olyan szeretetteljes
figyelemmel kíséri az evangelikus szellem minden nyíl-
vánulását s azoknak, kik a nemes hölgy általi meleg
hangu figyelemnek örvendenek, csak szerencsét ki-
vánhatunk.

A viszonyok intim ismerőire a szeretet és rész-
vét ezen jelei sem nem meglepők, sem nem váratla-
nok. Nem régen nevezte ki a weimari nagyherceg
Deutsch erdélyi evangelikus püspököt rendjének pá-
rancsnokává s egy levélből, mely a weimari udvari
köröktől ered, az az érdekes tény tűnik ki, hogy
Deutsch püspök rövid idő előtt személyesen elment
Weimarba, hogy a nagyhercegnének e kitüntetésért kö-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

17)

(Folytatás.)

A jó asszony nem is sejtette, hogy mit tett e
szavakkal. Elvin eddig nem is gondolkodott fölőtte,
miképen történhetett, hogy Alfred, ki teljesen elfor-
dult volt tőle, hirtelen mint kérő tért vissza. Ő bol-
dagságát mint isteni adományt, hálás szívvvel fogadta.
Most azonban a függöny kisé félrelebbent s ő látta,
hogy boldogságát emberi kéz készítette elő s szegény-
érzet vett erőt rajta.

Február 29-én anyja Alfrednál volt! Két nappal
mielőtt ő hozzájok jött volna. Mit keresett anyja Al-
frednál? Miért hallgatták el előtte mindketten e látoga-
tást? Mit mondhatott anyja neki, hogy visszahívja?
Vajjon elárulta-e leánya búbanatát? Oh, akkor Olgá-
nak igaza lehet, hogy valóban csak szánalom kötötte
Alfredet hozzá.

Anyja aggódva nézte feldűt arcát, mikor haza-
ért. Elvin azonban neheztelt a bizalmával való vissza-
élésért s komor maradt. A gondos anya aggodalmait
újbol felebredtek s a rövid ideig boldog házra ismét
a nyugtalanság következett.

Elvin ismét buskomorra lett, mit anyja annak
tulajdonított, hogy vőlegénye bánthatta meg valamivel.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Ismét felebredt benne a régi harag s még inkább ak-
kor, midőn Alfred kereken kijelentette, hogy óhajtaná,
ha neje őt Frankfurtba követné, hol már szép lakást
is szemelt ki. Azt mondá, hogy ő igazi katona s csak-
nem lehetetlenség, azt kívánni tőle, hogy ily fiatalon
mondjon le tisztí rangjáról s elvégre, mint nagyvárosi,
alig szokhatná meg a falusi életet.

Elvin sokkal kevesebb súlyt fektetett erre, mint
anyja. De feltűnt neki a közvetetlen ezt követett nyi-
latkozat, hogy a szigorú szolgálat lehetetlenné teszi,
az esküvő előtt csak egy napra is eljőhetni. Bármily
melegséggel is fájlalta Alfred levelében e több heti vá-
lást, Elvinnek mégis szüntelen Olga szavai csengtek
fülébe: „Neki nem lesz bátorsága többé, kegyed elé
lépni!” — Szegény leány borzasztó lelki fájdalommal
küzdött.

Igy teltek el az első májusi hetek is.

E hó 15-én, az esküvő előestéjén kellett volna
Alfrednek megérkeznie. Alfred valóban annyira túl
volt terhelve munkával — mint ujon kinevezett tábor-
noki segédtsízt — hogy csak az utolsó napokban te-
hetett némi előkészületeket esküvőjére és utazására.
Mint tulboldog vőlegénynek, nem igen volt ideje gon-
dolni egy jubiláris ünnepélyre, mely május 14-én volt
tartandó s tényleg meg is feledkezett arról. Nem ese-
kély meglepetésére azonban egy kártyát kapott Olgá-
tól, melyben ez őt arra emlékeztette.

Az állatkerti találkozás óta csak egyszer talál-
kozott e nővel egy képkiallításán.

— Remélem, elfelejtette utolsó szavaimat, —
sugta volt neki. — Akkor meg voltam lepetve, maga-
mon kívül valék. De ennek is vége van; észre tértem
s mi jó barátok maradunk!

Alfred néhány udvarias szóval felelt, mire Olga
barátságos mosollyal kérdezősködve „arácskaja” után,
látszólag hidegen bucsuzott el tőle. De Alfred valami
idegenkedést érzett e nővel szemben s kerülni akarta
őt. És ime, most egy kéréssel fordul hozzá.

A 14-én tartandó jubiláris menet az ő ablakai
alatt fog elvonulni — írta neki. Barátnője nagyon sze-
retné ezt az ő ablakából nézni, de minthogy férje
nincs honn, egyedül, a nagy tolongáson keresztül nem
mer hozzá menni. Ennélfogva a hadnagyot kéri fel egy
lovagias szolgálatra: kísérené el a mellette lakó nőt az
ő lakására. Egy tisztnek mindenütt utat nyitnak s kü-
lönben szánit kipróbált lovagiasságára s szívésségére.

Alfred nagyon kedvetlenül fogadta e kérést. El-
utasítani nem volna szabad, mert sokat élvezte Olgáék
vendégszeretét s így e kérés megtagadása halátlanság-
nak tetszhetnék. De ezzel szemben, eltekintve nagyon
is korlátolt idejétől, egy belső sejtélem is övta az Ol-
gával való találkozástól. Félte egy bucsujelenettől, mely
nagyon kínos lehetne mindkettőjökre nézve.

(Folytatása következik.)

szönetet mondjon. A fogadtatás, melyben a püspök a weimari hercegi udvarnál részesült, fölötté kitüntető volt. A nagyherceg egész családját és udvarát maga köré gyűjtötte és Augusta özvegy császárné is jelen volt, mikor Teutsch püspök a weimari rend-keresztel mellett, kihallgatáson megjelent. A nagyherceg hízegő nyilatkozatokkal halmozta el s megemlítetté, hogy az özvegy német császárné, ki Goethe korára emlékezve, mindig örömmel nevezi magát Weimar leányának — ismeri a püspök ama munkáit, melyeket az erdélyi századok történetéről írt.

Igy tehát Weimar és Nagyszeben közt meglehetősen élénk érintkezés áll fenn, a mely tény minden mellékes czélzat nélkül konstatálunk, távol minden olyas szándéktól, hogy ebből szemrehányást kovácsoljunk az erdélyi századok ellen. De még sem foghatjuk fel azt a megjegyzést, hogy parlamenti és politikai körünkben általános az óhaj, vajha idővel Budapest és Nagyszeben közt legalább is oly élénk érintkezés fejlődne, a minő az, melyről most szoltunk. Állami- és földrajzilag azt sokkal könnyebben lehetne létrehozni, mivel tudtunkkal mind a két város Sz.-István koronájának területén fekszik és Budapest is szép vidék.

Mikor a felsőház reformja megvalósult, a nagyszebeni püspök is annak rendje szerint helyet kapott az ország főnemeseinek első kamarájában, a hol bizonyára nem a legrósszabb társaság szokott összegyűlni. Akkor híre járt, hogy a püspök vonakodott az őt jogszerűen megillető helyet a felsőházban elfoglalni, és csak mikor Trefort miniszter, ki ily eseteknél felülmúlhatatlan volt az olympusi gorombaságokban, félre nem érthő fenyegetést tett a püspök ellen, mutatkozott ez hajlandónak, hogy éles metszetű, fellette érdekes arcjelét a nemzeti muzeum gyűléstermében bemutassa. Pedig hát azt hinné az ember, hogy Magyarország pairjének lenni fölér egy rendszalaggal!

Örömmel időzünk annál a ténynél, hogy az erdélyi századok szellemi vezetője végül mégis csak megjelent a felsőházban, ámbár örömmünk jóval nagyobb volna, ha őt többször lehetne ott látni, mint eddig. Akkor könnyen meggyőződne arról, a miről a század képviselői, Bauszner, Meltzl, sőt Zay is meggyőződtek, hogy t. i. az ország politikai körével való folytonos érintkezés többet használ a századok érdekeinek, mint a Nagyszebenben való önellenőrzés.

Több jelentés különben azt bizonyítja, hogy az az engesztelékeny irány, mely a nagyszebeni elzárkózók közt mutatkozik s melyet Meltzl Oszkár képvisel, Teutsch püspök sugallataira vezethető vissza és Magyarország összes politikai tényezőinek nagy megelégedést szerezne, ha ezek a jelentések valóknak bizonyulnának, — még ha Zay képviselő ezen még inkább feldühödne; mert ő, a brassói intranzingensek fiatal feje, most heves küzdelmet folytat a megpuhult nagyszebeniekkel. E kicsinyes czivakodás felett, melynek okait a személyes hiúságban kell keresni, a magyar állameszme bizonyára igen hamar győztesen fog tovább haladni és akkor számíthatunk az élvezetre, hogy a tudós Teutsch püspököt minél gyakrabban üdvözölhetjük majd a parlamentben!

Külföldi szemle.

Brassó, 1888. nov. 9.

Az orosz sajtó egy része ismét ellenséges hangon ír Németország ellen. A Swjet ezt írja, hogy a württembergi király, az orosz uralkodóház közeli rokonáról terjesztett becsmerő hírek berlini felhivatalos forrásokból erednek s emlékeztet II. Lajos bajor királyra, kinek tragikus sorsát még homály fedi. A belgrádi »Srpska Nezavisnost« ellenben a legméltatlanabb módon megtámadja a boszniai hatóságokat, valamint az ottani osztrák-magyar hadserget és azzal fenyegetőzik, hogy majd a nép maga fog az üldöztetésért igazságot keresni. A bosnyák nép végre is ki fogja magát szabadítani a zsarnokok kezéből.

A »Morningpost« megczáfolja azon állítolag megbízható forrásból vett hírt, hogy Bismarck herceg nemsokára visszalép. A császár és a birodalmi kancellár között az eszmeközösség most bensőbb, mint valaha.

A francia alkotmány revíziója ügyében kiküldött bizottság 6 szavazattal 4 ellenében kimondta, hogy az alkotmány módosítását külön e czélra összehívott constituante-nak kell eszközölnie.

A francia tengerészeti miniszter Saigonból táviratot kapott, mely jelenti, hogy a volt annami király, miniszternének, Thuyetnek fiával együtt elfogatott. Thuyet miniszter elesett. A király tudvalevőleg a huéi események után Thuyet-tel a hegységbe menekult, hol folytatta az ellenállást Franciaország ellen.

Poroszországban 433 választás közül 429-nek az eredménye már ismeretes és pedig megválasztott: 133 konservatív, 64 szabad-konservatív, 98 cenztrumparti, 87 nemzeti szabadelvű, 29 szabadelvű, 13 lengyel, 2 dán-, 2 welf-parti és 1 pártunkivüli képviselő.

A római »Voce della Verita« Reverterának a Vatikánhoz történt kinevezését Ausztria-Magyarország és Olaszország folytonos bonyolódásainak forrása gyanánt jelezte s ebből arra következtetett, hogy a hármas szövetségnek fel kell bomlania. Az »Opinione« erre azt válaszolja, hogy Revertera nemes ember és még akkor sem szolgálna a harcziar pártot, hanem Ausztria-Magyarország érdekeit, ha ama párthoz tartoznék. Annyszor és oly határozottan hangsúlyozta engesztelékeny érzületét és Kálnoky politikájához való ragaszkodását, hogy hivataloskodásának módjára nézve semmi kétség sem állhat fenn.

Az olasz állami költségvetés rossz eredménnyel záródik le. Minthogy a hadügyi és tengerészeti miniszterek 50 illetőleg 35 millióval többet kérnek, mint a múlt évben, a deficit körülbelül 70 millióra rug.

Milán király f. hó 7-én d. e. kihallgatásra kérte magához Demetrius és Nicanor püspököket, kik tudvalevőleg a király váloperének az uralkodó szándékával szemben ellenállást tanusítottak. A király kijelentette előtük, hogy a váloper egyszer s mindenkorra befejezettnek tekinti, s óhajtja, hogy a püspökök a metropolitának, mint az autokophal szerb egyház fejének határozatát visszavonhatatlannak tekintsék. Hir szerint mindkét püspök be akarja adni lemondását.

Román lapszemle.

Ha nálunk még az is veszedelem, ha a román tannyelvű népiskolákat épen a nép és tanító érdekében meglátogatják a miniszter által e végre kinevezett egyének: mit mondunk a bukovinai románokról, kiknek sorsáról a »Gazeta« maga ír keserves cikket? Lássuk ezt is. Bukovinában a román elem képezi a többséget és a lengyelek, ruthének és zsidók mégis elnyomják a románokat; pedig azok ott mind a hárman csak jövevények. Mi nálunk »hergelaufene, verderbliche Leute« a nevük.

Rettenetesen bámul azon a »Gaz.«, hogy miként merészlik azok a jövevények azt, hogy a románok nyakára nyomják térdeiket s még olyanról is álmodozzanak, hogy nyelvükből kiforgassák őket. Hát azok bizony csak azt teszik, ha teszik, a mit a moldvai csángókkal cselekedtek. Még megfoghatatlanabb előtte az, hogy a bukovinai román papok, és tanítók és az értelmiség miért nem vetik össze vállait, hogy azoknak a jövevényeknek a románok husába (?) bevágott körmeit kitépják. Az a baj azonban, hogy kevés ott az ilyen kurázsiz pap, tanító és értelmiség; a többi csak nézi, hogy mi történik. Különösen a ruthének estek neki a románoknak.

A ruthén papok és írástudók neki esnek a románoknak s azzal bolondítják őket, hogy az Urísten is oroszul beszél és csak az mehet a menyországba, a ki oroszul beszél. A mi pedig a román, vagy mint ott mondják, moldvai nyelvet illeti: ez cigány nyelv és a ki ezt beszéli, csak a menyország kapujában áll, mint a kutya. — Már ezt kikérjük a cigány nyelv érdekében, mely a menyországról tudomással bír, mert így imádkozik: »Amaro Dád Dé la ko szinyál andro Nebosz!« azaz: Miatyánk, ki a menyben vagy . . . — Azt is beszélnek Bukovinában a ruthének, hogy az Urísten szívesen leül egy muszkával az asztalhoz és szívesen iszik-eszik vele, de a moldvai- vagy román-nal nem.

Ezután következik a natio megmentése érdekében a »Gaz.« részéről szokott interpellatio a bukovinai román értelmiséghez, a kormányhoz és a mi legfőbb, a metropolitához, hogy miért türi el ezt, hogy oroszul beszéljen az Isten az ő hű románáival.

Hszen nálunk is van elég baj mind a három országban, u. m. Ungaria, Banatu, és Transilvaniában, de már olyan tökkel ütött románit itt nem találunk gyertyával sem, a ki elhinné valami hazug apostolnak, hogy az isten csak magyarul beszél. Kik tehát a hibások ott Bukovinában? Kik lehetnének mások, mint az illető papok és tanítók, kik nem világosítják fel a népet Isten lényéről. Most már ezen kemény verérezik után reményli a »Gaz.«, hogy papok, tanítók és értelmiség munkához fognak és összezuzzák a muszka propaganda hidrának koponyáját . . .

Lám, ez nem is Bessarábiában, hanem csak Bukovinában történik, tehát ott, a hol »egale indreptet-zirebe« egyenjoguságban élnek a hívek s a mely egyenjoguságért a »Gaz.« is annyira lelkesedik és a melyért annyi vezérezik elpacsékol. Ime, mégis csak jobb ebben a három országban, mert itt még három országot is lehet csinálni a papiroson egyből, unitárius-

Az én jótévőim.*)

Tisztelt hölgyeim!

Ugy tekintem a nőegyleteket, s azoknak lelkes munkáit, mint a szenvedő emberiség jótékony anyjait. Nekem is voltak egykor ilyen jótévő anyja, laim, nemesszivű magyar nők, már azokban az években, midőn a nőegyleteknek még hírére sem hallottuk. Készséggel engedve azon felhívásnak, hogy a brassói magyar protestáns nőegylet felolvasásait ez évben én nyissam meg, kérem néhány perczre becses figyelmüket, mialatt elmondom, hogy kik voltak azok az én jótévő anyjaim, a kiknek én mindent köszönhetek, s a kik iránt a hála és kegyelet érzelmeit siromig megőrzendém. Látni, hallani fogják az elmondandókból, hogy mi következménye van a jótételnek. Ha a felsorolandó, egy híján már mindannyian jobb hazába költözött, nemes szivű magyar hölgyek velem gyakorolt jótéteményei kegyetek közül ma itt csak egyetlen egynek is szívében lángra gyújtják a jótétel anyagi erényét: úgy én nem hiában fogom ma itt tartani felolvasásomat.

Vannak, kik a hálát, mely az élvezett jótétel tudatából úgy kell hogy felszálljon, mint virágból az illat, tehernek tartják. Ez azonban kislelkűek tulajdona. Ezekről vontam le a magyar észjárás ezt a példabeszédet: »A föld nem hordoz súlyosabb terhet, mint a háladatlant.« Áldom istent, hogy ezek közé nem tartozom. — Engemet soha sem feszélyezett annak

őszinte, nyílt bevallása, hogy a nők nélkül soha sem emelkedtem volna a porból oda, a hol ma állok. Lássuk tehát az én jótévő anyjaimat, de sietek egyuttal tüstént kijelenteni, hogy ne keressék azokat magasrangu hölgyek sorában. A polgári elem adta volt azokat is — egynek kivételével — édes hazánknak, mint napjainkban kegyeteket a brassói magyar árvák és szegény özvegyek védangyalaiul. Sőt találni fognak közöttük egy pár nőt is, kinek, ha most élne, még most is kezét csókolnék.

Első jótévő anyjaim, mint minden embernek, édes anyám n.-ernyei Váran Zsuzsána volt, kitől nemcsak az életet s az első ápolást nyertem, de mint később megtudtam, töle örököltem nyugodt kedélyemet is, mi miatt már kis gyermekkoromban megnyertem az »öreg« melléknevet s nem kellett e czimért 60 évig várakoznom mint az olyan ember, a kit öreg napjaiban is vén gyermeknek neveznek. E jótévő anyjaimat azonban nem ismertem, mert már 4 éves koromban árván hagytam.

Második jótévő anyjaim sz.-udvarhelyszéki fiátalvi Sipos István ref. pap leánya, az én második anyám, volt 4 éves koromtól 12 éves koromig. Soha sem hittam másképen mint így: »édes anyám« s ezzel azt hiszem, eleget mondtam tanuságul a mostoha anyáknak.

Harmadik jótévő anyjaim csikmártoni Szabó József, nyugalmazott huszár-százados neje, báró Kemény Zsuzsána volt, midőn már marosvásárhelyi kollegista voltam. Nem szégyenben bevallani, hogy szolgája voltam Károly nevű fiának s így jutottam e ne-

mes szivű urihölgy közelébe, ki, mert jó tanuló voltam, fiáért igen kegyes volt hozzám, sok jóval elhalmozott. Én még azért szerettem az imádásig, mert úgy hitták, mint édes anyámat.

Negyedik jótévő anyjaim koronkai Molnár András gazdatiszt áldott emlékü neje, tiszt. Molnár János köztisztviselőben álló papunk édes anyja volt. Ott is mint kollegiumi szolga működtem, de midőn 1846-ban deák lettem, azzal tüntetett ki, hogy meghívott két leánygyermek mellé a nagy szünidőre tanítónak. Annál az asztalnál ültem már most, a feledhetlen család körében, a melynél addig a tányérokat váltogattam. E nemeskeblű nőnek ezen kitüntetése buzdításul szolgált, hogy ne csüggedjek, hanem tanuljak tovább, bármi szegény-éggel; mert lám, miért is vannak, kik az én végtelen szegénységemet nemes szívekkel eltakarják.

Ötödik jótévő anyjaim m.-régeni özv. Eltető Józsefné, a ma is élő 90 éves Csukat Karolina volt. 1843-ban, tehát 15 éves koromban édes apámat is elvesztvén, el akartam hagyni a kollegiumot. Ez a jótévő anyjaim nem engedte ezt s hogy annál jobban buzdítson a tanulásra, midőn még csak a IV-ik gymn. osztályba jártam és szolga voltam, meghívott, hogy a szünidőkre menjek hozzá és tanítsam őt-hat éves kis fiát, a ma is élő Eltető Albertet. Azon czim alatt, hogy már praeceptor vagyok, asztalához ültetett s olyan tandíjt fizetett, a melylyel szükségleteimet a kollegiumban fedezhettem.

(Folytatása következik.)

*) Koós Ferencz felolvasása a »Brassói protestáns jótékony nőegylet« első fillérestélyén.

ból unitus lehet a nélkül, hogy egy hajszálát meggörbítene. Mégis jobb itt a basák országában, mert a basák román gymnasiumot építenek, iskolátogatókról gondoskodnak. Még Coltofan esperest is kinevezik magyar iskolák látogatására. Igaz, hogy ebben rejlik valami megfoghatatlan dolog, de majd csak megtudjuk annak is a nyitját s akkor aztán . . . semmi baj sem lesz.

A »Telegraful« érdekes leleplezéseket hozott Szepből arról, hogy miként ment Diamandi Manole Brassóból Szébenbe s minő feltételek alatt bírta rá Mocsonyit és a társait, hogy a »Tribuna« alapítói közzé belépjenek. Egyik feltétel az volt, hogy ezután nem lesz szabad támadni a »Tribuná«-ban a gör. kel. érseket. Az összegecske is valami 5 ezer forintoska. Nem hibáztunk tehát, midőn azt irtuk, hogy a »Tribuna« egy kis friss kenőcsöt kapott. Mondanunk sem kellene, hogy a »Tribuna« tüstént résen állott és ki jelentette, hogy egy bizonyos helyi lapnak leleplezései semmi alappal sem irnak. Ezzel vége, azaz hogy csak most megy aztán vigan a koci árkon-bokron keresztül, míg a domnu procuror — államügyész — meg nem röstelli a zörgést. Az a helyi lap a »Telegraful Roman«, de a »Tribuna« nem tudja nevén nevezni épen mint a »Gaz.« minket. Aztán nem aristrokraták ezek a román ultra national lapszerkesztők?

Czenkalji.

Küküllőmegyék rovata.

I.

Megyeház-szentelés.

Nagy-Küküllőmegye alispánja 10626. szám a. közetkező meghívót bocsátotta ki:

Tekintetes ur!

Egyetértve a gróf főispán ur ő méltóságával — az új székház felavatása végett — a törvényhatósági bizottságnak Segesvárt az új vármegyeház disztermében tartandó

ünnepélyes közgyűlését

folyó évi november hó 17-én délelőtt 10 órára tűzöm ki.

Melyre az ünnepély programjának ide csatolásával van szerencsém czímet tisztelettel meghívni.

Segesvárt, 1888. évi november hó 1-én.

Szoboszlay,
alispán.

*

Nagy-Küküllő vármegye új székházának Segesvárt, 1888. november hó 17-én tartandó felavatási ünnepélyének programja.

1. A főispánnak küldöttségileg való meghívása.
2. Elnöki megnyitó beszéd.
3. Válasz a vármegye közönsége nevében, lo-vag Kein Adolf, jogtudor és bizottsági tag által.
4. A vármegye alakulásának és az új székház építésének története, előadva Somogyi István fő-jegyző által.
5. E monographiának az e czélra szánt helyen való befejezése.
6. Ez alkalommal az helybeli rom.-kath., ev.-luth., ev.-ref. és gör.-kel. egyházak lelkészei az új vármegyeházára rövid áldást mondanak.
7. A székház kulcsainak művezető Alpár Ignác által az alispán kezeihez leendő átadása és átvétele.
8. A közgyűlés bezárása.
9. Főispáni diszebed.
10. Este bál az új vármegyeház disztermében. Segesvárt, 1888. évi november hó 1-én.

II.

Dicső-Szentmárton, 1888. november 4.

— Egy iskolai ünnepély. —

A dicsőszentmártoni állami iskolák tanítótestülete egy igen szép ünnepélyt rendezett f. évi november 4-én az állami elemi leányiskola 10 éves főnnállásának emlékére. Jelen voltak ezen ünnepélyen: a kir. tanfelügyelő, Horváth László, az iskolai gondnokság, a vármegyei nőegyesület, több vármegyei notabilitás és szép számú közönség.

Az ünnepély a vármegyeház disztermében délután 2 órakor vette kezdetét, a Nagy János postamester vezetése alatt álló iparos dalkör összevágó »Jubileum« alkalmi dalával. Ezt követte az iskola leány növendékeinek kettős dallamu a »Szózat« szabatos éneke, melyet Gyöngyössy Pözl Adolf polg. isk. tanítója kísért harmoniumon. Gyöngyössy István igazgató felolvasta az iskola tíz éves történetét.

(Szűk terünk nem engedi, hogy e történetet most közöljük, adandó alkalommal tért szorítunk neki. Szerk.) A nagy tetszéssel fogadott felolvasás után az iskola leány növendékei a »Vigadó« című mazurkát énekelték.

Feketéné Bartal Etel tanítónő érzéssel teljes hang-

színezéssel szavalta Arany Jánosnak »Tetemre hívás« című költeményét, a nagy közönség tetszésnyilvánításai között. — Ezután Horváth László kir. tanfelügyelő meleg szavakban emlékezett meg nevezett tanítónőről, ki ez iskolánál 10 év óta lankadatlan buzgalommal és szakértelemmel működik; míg a közönség a tanfelügyelő elismerő szavait kitörő éljenzéssel fogadta.

Az iparos-dalkör sikerülten, a közönség meglegedésére énekelte a »Nemzeti zászló« című quartettet. — Végül Gyöngyössy István igazgató hatásos beszédével az ünnepély, a közönség teljes meglegedésével, véget ért.

Aristides.

Zene.

Szerdán a brassói férfidalegylet tartotta ez idei első dalestélyét Brandner és Frank karnagyok vezetése alatt. A műsor ez alkalommal csaknem kizárólagosan férfikarokból állott. Az első számot Wagnernek egyik ifjúkori operájából »Rienzi«-ből való meglehetősen szintelen Csata dala képezte, mire Markullnak »Honvág« c. kara következett. Az estélynek legérdekesebb száma a harmadik volt: Kremsernek ó-német-alföldi népdal modorában írt 6 dala, melyek szövegileg a spanyolok által Alba alatt elnyomott németalföldiek keserveit festik. Kremser kitűnően alkalmazkodott a szöveghez és annak kettős jellegét: az egyházit és népiest igazi művészettel tudta zenejében is érvényre juttatni. E dalok utolsója annyira tetszett, hogy ezt ismételni is kellett. Stenner ur Rubinsteinnek egy gyönyörű dalát és Mendelssohnnek nehéz vándordalát énekelte; mindkettőt csinosan s gonddal. A műsor 2-ik felét képező karok is, Hoffmann elegáns keringője (vegyes karra), egy-egy dal Witt-től, Fischer-től, valamint a zárszám Fahrbachnak fülbemáshzó keringője: »A Balaton taván« jól mentek. Kár, hogy a karok hatását ez alkalommal a használt kopott, cimbalomszerű és elhangolt zongora sokban elrontotta. Közönség a termet az utolsó helyig lefoglalta.

*

A városi zenekarnak csütörtökön adott második hangversenye nem volt annyira látogatott, mint az első. Meglehet hogy sokakat a rossz idő tartott vissza, vagy pedig mert a hangverseny közvetlenül következett a szász dalárda estélyére. A műsor egy néhány igen érdekes számot tartalmazott: Kretschmernek vagnerszerű előjátékát »Folkunger«-hez, Eckhardt magyar ábrándját, — melyet Klink ur briliáns technikával adott elő, Seideman román fantasiáját, a gyönyörű apróságot: »Báli intermezzo« Gillet-től, melyet ismételni is kellett, Brandner egyik nyitányát, és Schoz-kowszky szerenádját, melyet Krause játszott hegedűn. A műsornak egyéb, nagyobb része könnyebb jellegű darabja is: Fabernek, Strauss-féle compositziók zenekarunk kifogástalan előadásában nagy élvezetet nyújtottak.

Helyi és vidéki hírek.

Egyházmegyei közgyűlést tart a brassói rom. kath. egyházközség holnap d. u. 3 órakor a rom. kath. főgymnasium rajztermében.

Márton-estélyt rendez holnap este a »Polgári kör«, tagjai számára. A helyen is felhívjuk reá a tagok figyelmét.

Az első műkedvelői előadása az E. M. K. E. brassói színészeti szakosztályának folyó hó 17-én szombaton este 7/8 órakor fog tartatni teljesen új, a budapesti kir. opera festője által készített díszletekkel. Előadásra kerülnek: »Egy szelleműs hölgy«, »A kis szórakozott«, »Az egyetlen leány« című vígjátékok. Az előadásra jegyek kaphatók hétfőtől kezdve László M. s L. urak üzletében. Az árak következők: kör-szék és erkélyszék 1 frt, földszinti és emeleti zártszék 70 kr, földszint (állóhely) 40 kr, katonas deákjegy 25 kr, karzat 25 kr. — Azon általános érdeklődés után ítélve, mely ezen előadás iránt eddig mutatkozott, reméljük, hogy a Redout színházterme zsufoltan lesz, a mint az másképp a brassói magyarságnál nem is képzelhető.

Nem nehéz! A protestáns nőegylet első — szerdai — fillérestélyéről mult számunkban csak egész röviden megemlékezvén, azt irtuk: minden kezdet nehéz. Erre most a nők azt mondják, de bizony nem nehéz, mert a brassói magyar társadalom áldozatkészsége megkönnyít minden munkát. Midőn erről örömmel értesülünk, egyidejűleg bővebben referálunk már most a fillérestélyről, melyen 120 egyén — nők s férfiak — vett részt. Az egybegyűlt díszes társaságot Molnár János ev. ref. lelkész programszerű megnyitó beszédével üdvözlölvén, nyolcz műkedvelő igen szép dalt énekelt, mire Koós Ferencz szép felolvasása következett, melyet tárcánkban közlünk. Befejezésül

Geöcze Carolta és Víz Teréz kisasszonyok igen szépen, nagy tetszés közepette zongoráztak. Valóban örvendünk e szép sikernek s csak óhajtuk, hogy e fillérestélyek azzá nőjék ki magukat, a mire hivatottak volnának: a magyar társadalom összekötő kapcsává.

Van már só! Ezt az örömhirt közölhetjük már végre-valahára. Különben ideje is volt már, mert a közönség nyugtalansága igen nagy volt. De viz nincs!

Hangverseny. A brassói rom. kath. jótékony-sági egylet ma este 8 órakor tartja már jelzett hangversenyét a Nr. 1. nagytermében. Ismételten ajánljuk a jótékonyczélu estélyt a t. közönség szives figyelmébe.

Rendőri hírek. (Elgázolás.) Tegnapelőtt d. u. Kovács Mózes bérkocsis legázolt egy Manea Bukur nevű napszámot a Klastrom-kapu előtt, eltörve három bordáját. A súlyosan sérült a kórházba, a vigyázatlan kocsis a bünyenyítőbe szállítattott. — (Hamis pénz.) Pénteken d. e. Cserei János tatrangí csángó földmives 5 hamis ezüst frankot akart a helybeli pénzváltóknál beváltatni. Rajta kaptatván, elfogadott. Azt állítja, hogy az 5 frankost beváltás végett Schütz tatrangí kereskedőné adta át neki.

Répaczukur-gyár Erdélyben. Mint Budapestről közlik velünk, illetékes körökben mozgalom indult meg Erdélyben egy nagy répaczukur-gyár létesítésére. E mozgalmat Tisza Kálmán miniszterelnök igen melegen támogatja s fel is hívta báró Kemény Kálmán alsó-fehérmegyei főispánt, egy tervezet készítésére és annak keresztül vitelére. Kemény báró már fel is hívta ezen ügyben a gazdasági egyleteket és nagyobb birtokosokat nyilatkozattételre, hajlandók-e kötelezni magukat arra, hogy tíz éven át összesen évi 1 millió mm. czukorrépát termesztenek e gyár részére, mely 65 krral váltaná be azt mm.-ként s kellő biztosíték mellett holdanként 15 frt termelési előleget is adna. — Ha a válaszok kedvezők lesznek, a hely is meg fog alapíttatni s tavasszal hozzáfognak a munkához. E szerint tehát a jövő évben két czukorgyár épülne Erdélyben; ez az egyik, a Czell és társaié a másik, mely utóbbi Botfalu határában, szemben a vasut-állomással fog építtetni.

Szerencsétlenség történt f. hó 6-án Sz.-Hermányban. Több munkás egy fenyő levágásával foglalkozott. Hirtelen azonban a fenyő lezuhant és egy szegény szász embert agyonzuzott, míg egy másik súlyos sérüléseket kapott.

Követendő példa. Henter Gábor, a hétfalusi járás derék főszolgabírája követésre nagyon méltó példát mutat a vidékeknek, azon eléggé nem dicsérhető elhatározása által, hogy minden hó első felében maga köré gyűjti járasa közsegeinek jegyzőit és bíráit, megbeszélve azokkal a lefolyt hóban előfordult, nevezetesebb közigazgatási eseményeket, valamint a következő havi közigazgatási teendőket is. — Ez összejövetelek minden hóban más közsegekben tartatnak; a legközelebbi jövő hó 4-én lesz Bácsfaluban. Ezen intézkedés a közigazgatás egységessé tételét eredményezi, el is tekintve annak hatásától a társadalmi életre.

Székelyek contra olaszok. Gyulafalváról írják nekünk f. hó 4-éről, hogy ott a csiki székely atyafiak mintegy 50 főből álló csapata rátámadt az ottani olasz munkásokra, miből véres összeütközés támadt; két háromszéki ember halálos sebet kapott. Csak a gyár-igazgató erőyes fellépésének sikerült, a verekezésnek véget vetni.

Tatragi hírek. Tatragon a napokban egy szegény lakosnál egyszerre két kis gyermek feküdt a ronesoló toroklob miatt a ravatalon. — Bálint Samut az erdőn egy általa levágott fa lesodorta egy szikla meredéken. A szegény ember a szenvedett zuzódások következtében meghalt.

Nyílt tér.)*

Alulírott, mélyen gyászoló özvegy maga és három kiskoru gyermeke nevében mélyen megszorodott szívvel tudatja valamennyi barátjával és ismerőseivel, hogy szeretett férje, Székely István m. k. vámszedő f. hó 2-án szívzselhűdés következtében hirtelen meghalt. Szerdahely, 1888. november 4-én.

Özvegy Székely Istvánné.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleménynek sem tartalma sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. november hó 10-én.

Román papírpénz à 20 frankos	9.37 vétel	9.39 eladás
ezüstpénz à 20	9.30	9.35
Napoleon d'or (aranypénz)	9.60	9.66
Török lira	10.90	10.92
Arany	5.70	5.76
Orosz papírrubel	123.—	125.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Márton-estély!

A „Brassói magyar polgári kör“
vasárnap, f. hó 11-én
Márton-estélyt
 tart, melyre a kör tagjait tisztelet-
 tel meghívja (380) 1—1
 az elnökség.
 Az estély kezdete este 8 órakor.

Ad 8379. — 1888. telekkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint te-
 lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
 Miess Mártha brassói lakos végrehaj-
 tónak, Rosenauer János szász-hermányi la-
 kos végrehajtást szenvedő elleni 75 frt
 tökékövetelés és járuléka iránti végrehaj-
 tási ügyében a brassói kir. törvényszék
 területén lévő Szász-Hermány község ha-
 tárán fekvő, a szászhermányi 263. számú
 telekjegyzőkönyvben A+ alatt foglalt 3435.
 6641, 7467, 7468, 7469, 8807, 10299.
 és 10653. helyrajzi számú fekvőknek vég-
 rehajtást szenvedő jutalékára az árverést
 609 frt 50 krban ezennel megállapított
 kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fen-
 nebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi
 december hó 12-ik napján délelőtti 9 óra-
 kor Szász-Hermány község házában megtar-
 tandó nyilvános árverésen a megállapított
 kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
 ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-
 ben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42.
 §-ában jelzett árfolyammal számított és
 az 1881. évi november hó 1-én 3333.
 szám alatt kelt igazságügyminiszteri ren-
 delet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes ér-
 tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
 avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a
 értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
 előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
 szerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. szeptember 29.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Kovács,
 egyes bíró.

Szám 3791. — 1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járásához
 tartozó Feketealom községében a
 malomjog 1889. évi január hó 1-étől fog-
 va hat egymásután következő évre, azaz
 1894. évi december hó 31-éig nyilvános
 árverezés útján a legjobbat ígérőnek ha-
 szonbérbe ki fog adatni és pedig a köz-
 ség házában folyó 1888. évi november hó
 19-én délelőtti 10 órakor.

Kikiáltási ár:

- 1) A 451. sz. alatti malomért évenk. 1000 frt,
- 2) a 493. „ malomért „ 800 „
- 3) a 548. „ malomért „ 250 „
- 4) a 34. „ malomért „ 200 „
- 5) a 39. „ malomért „ 200 „
- 6) a 664. sz. köleszuzóért „ 250 „
- 7) a mezőn lévő fűrészmalomért év. 100 „
- 8) a kilapoló fűrészmalomért év. 50 „

Mindazok, kik az árverezésben részt
 venni óhajtanak, kötelesek az árverezés
 megkezdése előtt a kikiáltási árak 10% át
 az alólirt kezéhez bánatpénzül letétemé-
 nyezni és egyszersmint kötelesek igazolni,
 hogy esetlegesen megkívántató biztosítékot
 kiállítani képesek.

Az árverezési és haszonbéri feltéte-
 lek az előjárásnál a hivatalos órákban
 megtekinthetők.

Feketealom, 1888. november hó 2.

A járási főszolgabíró.
 Kostend Vilmos.

Jersey-derekak,

simán és souchirozva, férfi és női
 harisnyák, felsők, ingek, nad-
 rárok, gyermek-öltönyök és
 ezekhez hasonló czikkai a Vogel-
 sang M.-féle mech. kötő- s szövő-
 gyárnak, gyupjuból és gyapotból a
 legjobb minőségben és gondosan el-
 készítve, készletben vannak

Obert Zsófia

raktárban
 Brassó, Lópiace 88.

A dr. Otrobán Nándor tulaj-
 donát képező

„Első magyar petrolgyár“

irodájában (Brassó, Nagy-utca
 488. sz.) gyári árban kapható
 elsőrendű, — ugyszintén szalon-
 petroleum is hordókban és kő-
 korsókban.

295 20 0

azonnali aranyozásához, ezüstözéshez s kiviáltásához
 mindennemű tárgyaknak, mint: keretek, fa, érv, por-
 czellán, üveg, vas, bőr, gipsz alakok, kosarak, bár-
 sony, plüsch, selyem, stb. művészi és díszítési cé-
 lokra. Különösen alkalmas minden egyházi eszköz fel-
 újításához. Az alkalmazás mindenkinél a hozzáadott
 ecettel nagyon egyszerű, hidegen történik. Fényben,
 tisztaságban, tartósság- s olcsóságban felülmúlhatlan.

Folyékony

Arany-

Ezüst-

tinktúra,

Rendelések czimzandók:
 An das Depot chemischer Produkte,
 Brünn, Ferdinandgasse Nr. 8.

322 8 25

Felhívás a hölgyekhez!

Dr. Plausitz egészségügyi tanácsos urnak sikerült az orvostudomány és
 vegyészeti segélyével egy arczbőr-finomító kenőcsöt felfedezni, melyet Quirini
 Alajos gyógyszerész ur, hites törvényszéki vegyész a m. kir. kormánytól nyert
 szabadalom alapján állít elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arczráncok el-
 simítása által egészséges, üde és finom arczbőrt s így ifjabb kinézést idéz elő.
 Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza
 oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak.
 Továbbá felülmúlhatannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró
 kelések ellen; mely hiányokat rövid használat után nemesak eltüntet, hanem
 az arczbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja. — Az arczbőr rég elvesztett
 üdeségének, az arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztál-
 tásának eltávolítására egyedül biztos hatással bír. Jó szolgálatokat tesz továbbá
 a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár Magyarország részére: Budapest, Quirini Alajos, újvilág-utca 2. sz.

Árak: 1 nagy tégely dr. Plausitz fele kéz- és arczenőcs 80 kr, 1/2
 tégely 50 kr, 1 üveg arczmossóvíz 1 frt, 1/4 doboz rizspor fehér vagy rózsá-
 színű 40 kr, 1/2 doboz 60 kr, 1 egész doboz 1 frt 10 kr. mind dr. Plausitz
 találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t.
 közönséget, hogy csakis az tekinthető dr. Plausitz-féle kenőcsnek, a melynek
 tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész“ felirat bevéve van.

Kapható a következő gyógyszerészeknél: Arad: Riad L., Alba: Riegel
 B., Agram: Pessics J., Békés-Gyula: Winkler Fer., Brassóban: Kugler Edénél,
 Debreczenben: Mihálovics J., Dienes: J., Eperjes: Schmidt K., Kolozsvár: Dr.
 Hintz Gy., Kassán: Megai G., Kecskemét: Korona Zs., Komárom: Schmiedthauer
 A., Lugos: Wertes L., Miskolc: Ujházi K., Nagyvárád: Bleyer K., Nagy-Becs-
 kerek: Menzer L., Pozsony: Scholz R., Pécs: Göbl K., Pancsova: Bauer F.,
 Szeged: Barcsai K., Szolnok: Adler M., Szabadka: Joó K., Temesvár: Albert
 & Klausmann.

282 7—10

• Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint. •

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. sz. a.)

ajánlja úgy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

őszi és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben,
 fekete és színes cachmírok, selyemszövetek, selyem-
 és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok,
 oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesz-
 tyűk stb, a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

• Nagy raktár férfi- és női fenérműekben. •

Bécs, 1873.
 Érdem-érem.

Páris, 1867.
 Bronz érem.

London, 1878.
 Disz oklevél

CSIK JÓZSEF

es. és kir. kizárólag

szab. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan mészgár

03 30 - 30

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési
 vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, vala-
 mint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan meszt,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítatnak.

Árjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872.
 Ezüst érem.

Ujvidék, 1875.
 Arany érem.

Szeged, 1878.
 Érdem érem

Trieszt, 1882.
 Arany érem.

AZ „ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4
 s 3¹/₂ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10%
 jövedelem-adót.

Vásárol és elad „Albina“-zálogleveleket a napi árfolyam
 mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek,
 mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papirt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással — azok
 természete szerint 6¹/₂ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok
 jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6¹/₂ % mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem
 könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6¹/₂—8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bu-
 karesti tőzsdén játszanak, 6¹/₂ % mellett, árfolyambeli ér-
 tékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi árfolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlása-
 s eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s
 azzal az „Albina“ tulajdonát képező külön vasuti vágány-
 nyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, —
 akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes
 részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér
 mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt úgy a bras-
 sói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül
 lévő bizalmi férfiai.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délutáni 2 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

Táviratok.

— *Lapunk zárta után érkeztek.* —

Budapest, nov. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A képviselőház negyedik bíráló-bizottsága — a választás érvényben tartása mellett — Krausz Lajost szótöbbséggel végleg igazolta és képviselőnek kijelentette. — A mérsékelt ellenzék elhatározta, hogy a konverzióra vonatkozó törvényjavaslatot nem fogadja el.

Páris, nov. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Az alkotmány revízió-bizottság elfogadta azon indítványt, hogy az alkotmányhozó gyűléstől kidolgozott alkotmányterv a népszavazás alá bocsáttassék.

Sofia, nov. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Az ellenzék számos interpellációval igyekszik a szobranje működését gátolni.

London, nov. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Witechapellben reggel egy meggyilkolt asszony hullájára akadtak, a mely iszonyuan el van torzítva. A gyilkosság ugyanolyan, mely Londont néhány héttel ezelőtt rémületben tartotta. —

Brassó, Alexi könyvnyomdája.

most meg s minden könyvkereskedésben kapható

A magyar közlekedési vállalatok hivatalos menetrendkönyve

II. (márczius—áprilisi) füzet

Utmutato a magyar, osztrák, közös és külföldi közlekedési vállalatok legújabb menetrendjeivel, hazai és külföldi útirányokkal, közép Európa térképével s számos hasznos tudnivalóval.

Utmutato Ezen egyedüli magyar menetrendkönyv nemcsak Magyarország és Ausztria összes vasutjainak, a Duna-gőzhajózási társaságnak s a tengeri hajóknak menetrendjeit, az indulási és érkezési időnek állomásról állomásra való legpontosabb megjelölésével tartalmazza, hanem a külföldi vasutakkal és hajókkal való közvetlen csatlakozásokról is legmegbízhatóbb értesítést nyújt.

Kiadóhivatal:
Budapest,
VII. Podmaniczky-utca 17.

Vérszegényeknek!!

VASAS PEPTON-CONSERV.

mely daczára annak, hogy dúsán tartalmazza a hatásos anyagokat, jóízű s rendkívül erősítő csemegét képez.

Ajánlatik: a sápkór, a vérszegénység, migrain, rossz emésztés, álmatlanság, láz, kádtsá g és ideges izgatottság ellen.

Naponta 2 darab veendő
Egy doboz ára 90 kr.

Vasas Phosphor-Pastilla.

VÉDJEGY

SCHUTZMARKE

Rendkívül erősítő, kellemes ízű czukorka — angolkóros, görvélyes, vérszegény s általában gyenge gyermekeknek: az idegesség, bágyadság, álmatlanság, izzadás, valamint hangrészgörcs esetében.

Naponta 2 darab adatik be.

Egy kis doboz ára 10 pastillával 50 kr — Nagy doboz 20 pastillával 90 kr.

Kapható gyógyszerárakban és a feltalálónál:

Hazslinszky Károly

gyógyszerész, Budapest, VIII., Sándor-tér 3. sz.

Kísérletezések kitünő eredménnyel tettek dr. Bókay János, dr. Torday Ferenc egyet. m.-tanár urak által és több gyógyintézetben, melyekről általános elismerő bizonyítványok állítottak ki. Ezen gyógyszerek hivatalosan megvizsgáltattak és védjeggyel láttattak el.

[89] 6—8

Keresztényfalvi tűzbiztos agyagáru s csempekályha-gyári raktár.

Van szerencsénk tisztelettel jelenteni, hogy agyagáru gyárunk képviselőjét kizárólag **RHEIN LAJOS urra Brassó, széles-utca 608 sz. a.** ruháztuk, a hol mi a n. é. közönség kényelmére

állandó mintakiállítást s összes gyártmányaink raktárát tartjuk, melyek Erdély legjobb, tűzmentes agyagából készültek.

Legmelegebben ajánlunk különösen:

csempekályhákat s takaréktűzhelyeket a legizlésesebb, legdivatosabb formákban és színekben.

Kőanyagárukat kétoldalt zománcozva, s p. minden méretű vízvezeték-csőveket általunk jótállással biztosított ellenállási képességgel, kéményfedeleket minden alakban s nagyságban, gőzcsoveket, kéményeket gőzgép-házak számára, lóka győlkát, szűrőtégelákat, árnyékszekcsőveket, tölesereket, elágazásokat, fűlakat stb., valamint egyáltalában minden, rajzok s modellek utáni rendeléseket.

Chmotte-árukat, tűzbiztos chamotte-tégelákat, csőveket, lemezeket, faon-köveket, légszesz-retortákat, kályhabetételeket, mortelt, lisztet, továbbá nyers és tűzbiztos agyagot.

Építési disztimények (terrakotta) rajzok után gyorsan és olcsón készíttetnek.

A mennyiben gyártmányainkat a n. é. közönség eddigi szives jóakarátába tisztelettel ajánlanók s a legfigyelmesebb s lehető olcsó kiszolgáltatást biztosítanók

— kérjük, méltóztassék b. rendeléseinél raktárunkhoz, **RHEIN LAJOS urhoz, széles-utca 608 sz. a.** fordulni.

Legmélyebb tisztelettel

Keresztényfalvi agyagáru és csempekályha-gyár-részvénytársaság.

Keresztényfalvi tűzbiztos agyagáru s csempekályha-gyári raktár

É p i t ő a s z t a l o s s á g .

B u t o r g y á r .

LASKAI

ADOLF

butorgyára, építőasztalossága és gőzfűrésze
BRASSÓBAN, Nagy-utca 526. szám alatt,

Minthogy butorgyáram már mintegy három év óta forgalomban van, raktáron van nálam a legkülönbébb bútor, a legegyszerűbbtől a legfinomabb s elegánsabbig, beleszámitva a ritkaságokat is. — Gyártmányaim kiválóan a fának szárítókamrámban való gondos präparálása, a legfinomabb kötszerek (enyvek) használata, a kárpitozásnál az elismert legjobb anyag felhasználása s végre az összes munkák lelkiismeretes elkészítése, megbízható s a kor kívánalmainak megfelelő, képzett segédzemélyzet által tünnek ki.

Gyártmányaimnál az egyes farészek szakadásai, repedései vagy elválásai, vagy a faon elváltozása, vagy pedig szűrágás nem fordul elő, a miért annál inkább kezességet vállalok, minthogy butoraim összes alkatrészei gyáramban készülnek.

Habár az általam magánosoknak, mint saját készítményeimet eladott butoraim, valamint az 1886. augusztus havában a Vigadóban rendezett butorkiállítás eléggé bizonyították gyáram versenyképességét és realis kezelését, mindazonáltal szükségesnek vélem, e helyen butoraim jelzett előnyeire kiválóan figyelemztetni, mert a n. é. közönség házról-házra vándorló egyének által épen az utóbbi időben gyakran vezettetik félre olcsó, de rossz bécsi és budapesti butorok magasztalásával.

Kétségtelen, hogy van kitünő bécsi és budapesti butor, t. i. a híres bécsi és budapesti gyárak saját készítményei, melyekben csak lelkiismeretes előkészített, elsőrangú anyag dolgoztatik fel a legpontosabban; — ámde ezen gyártmányok, melyeknél a hírnév is velefizettetik, Bécsben és Budapesten helyben is oly árban állanak, hogy idehozatásuk lehetetlen.

A rendes bécsi és budapesti áruk ellenben rendesen oly készítőktől erednek, kik az első legjobb s bizonyára legolcsóbb anyagot dolgozzák fel, annak csak nagy költséggel eszközölhető gondos előkészítése nélkül. Minthogy az árunak tetszetős alakja van, a fának vagy kötanyagnak hiányai ellenben épenséggel nem, a kárpitos-munka hiánya pedig a faon teljes megrongálása nélkül fel nem fedezhető, a vásárlásnál a később mutatkozó hiányok a legnagyobb figyelem mellett sem vehetők észre és így a vevő ugyan olcsó, de rossz, tarthatatlan butort vásárol.

Ilyenmő olcsó áru azonban nagyon is drága, mert a butor — nem mint ruhanemő — divatnak alávetve nem lévén, rendesen egész emberéletre szereztetik be.

A butorgyártáson kívül építőasztalossággal is foglalkozom, melynél ép oly kiváló gondot fordítok kizárólag jó, műszakilag szárított anyagra, mint gondos, a kor igényeinek megfelelő kivitelre. Nagy-utca 526. szám alatt lévő butorraktáromban ajtók és ablakok kellő számban állnak rendelkezésre. — Ezenkívül elvállalok gőzfűrészemben való felvágatásra mindennemű fákat, valamint vásárlók is mindenmő műfatönköket.

Midőn ennél fogva telepemet s raktáromat a nagyérdemű közönség jóakaró figyelmébe ajánlanám, vagyok kiváló tisztelettel

LASKAI ADOLF.

M i n d e n f é l e f a n e m e k b e v á s á r l á s a .